

ROBIN HOOD

(Robin Hood)

Volwassenen voor kinderen

door

LARRY BLAMIRE

Vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROBIN HOOD – ROBIN HOOD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LARRY BLAMIRE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1991 by Larry Blamire
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00.

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: *(in volgorde van opkomst)*

Will Gamwell - man
Robin Nood - man
Marian Harper - vrouw
Riccon Hazel - man
De Drost van Nottingham - man
De bisschop van Hereford - man
Hilton - vrouw
Koning John - man
Kleine Jan - man
Much - man
Arthur-a-Bland - man
Meg Scathelocke - vrouw
Alan-a-Dale - man
Ellen Deirwold - vrouw
Eadom - man
Catherine - vrouw
Koningin-Eleanor - vrouw
Broeder Tuck - man
De prioeres van Kirklees - vrouw
Karel de Killer - man
Boswachters, musici, enz.

PLAATS:

In en rond het woud van Sherwood, Nottingham en Londen

TIJD:

De middeleeuwen

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(het woud van Sherwood. Een bos met veel, weelderig groen en een open plek, met in het midden een enorme eik. De open plek heeft meerdere toegangswegen.

Als het doek opgaat: Vroeg in de morgen. Het is stil in het bos. Een stilte echter die na enkele momenten ruw wordt verstoord door het dronken gezang van Will Gamwell, ergens buiten beeld)

WILL: *(van achter)* Ohhhh, verrukkelijke tabaaaak!! Verloren uit het gat in mijn zaaaak!! *(Robin Hood en Will Gamwell komen op via een van de paden. Beiden zijn gekleed in sjofel groen en bruin en bewapend met pijlen en bogen. Will is ook in het bezit van een zak wijn, en niet zuinig met het gebruik ervan)* Ohhh, verrukkelijke tabaaaak!!

ROBIN: Je maakt het jagen er wel een stuk moeilijker op met dat gelal. De enige dieren die nu nog in Sherwood over zijn, zijn doof.

WILL: Maar ik probeer ze juist op een dwaalspoor te brengen, Robin. Ze zullen denken dat we rondreizende troubadours zijn. En als ze dan in een kring om ons heen komen zitten om mijn prachtige gezang te horen, dan... zoefff! Daar gaan de pijlen. Daar komen de borden met wildbraad.

ROBIN: Ik kan niet ontkennen dat het een geweldig plan is, Will. En om het nog aantrekkelijker te maken, zouden we stoelen en banken neer kunnen zetten, een tafel vol fruit en een loket om kaartjes te verkopen.

WILL: *(kijkt hem aan)* Je maakt me belachelijk...Je zit me gewoon belachelijk te maken, of niet? IK kom met de ideeën en JIJ maakt me belachelijk.

ROBIN: Ja, want het is een goed idee, maar alleen als je ervan uitgaat dat de dieren in het bos net zo stom zijn als de Koning.

WILL: Hm. Ik begrijp wat je bedoelt. Die kans is helaas klein.

ROBIN: Precies.

WILL: Die stomme Koning John... als Richard Leeuwenhart nou niet was doodgegaan...

ROBIN: Ja, dat was heel onnadenkend van hem.

WILL: Ja! heel onnadenkend! Absoluut onnadenkend! *(drinkt weer)*

ROBIN: Doe nou niet, Will, Niet op een lege maag. Moet je zien wat er met je gebeurt.

WILL: Geef me dan wat wildbraad als je je zo druk maakt over mijn toestand. *(geluid en beweging in het bos. Robin en Will blijven stokstijf staan luisteren. Robin zegt zacht:)*

ROBIN: Dat is precies wat ik ga doen. *(hij slaat Will op de arm en beiden verstoppen zich in het struikgewas. Marian Harper komt op via een van de paden. Ze ziet er ondanks haar geitenleren cape en hoofdbedekking aantrekkelijk uit. Ze is op jacht en heeft pijn en boog in de aanslag)* Wie is dat? Ken je haar?

WILL: Ach, weer zo'n arme Saksische op zoek naar een ontbijtje.

ROBIN: Nee, ze is anders. Ik geloof dat ik haar wel wil leren kennen.

WILL: O, nee. Toch niet 'De Redding', of wel?

ROBIN: De Redding. Ik moet toch op mijn best zijn bij de kennismaking, vind je niet? *(Robin slaat hem op zijn rug, loopt dan het bos in om van de andere kant te kunnen naderen. Will wacht terwijl Marian nadert, dan trekt hij zijn zwaard en springt met een grote boog op de open plek. Hij zet een stem op als een schurk in een melodrama)*

WILL: Ahaa!! Een beeldschone maagd! En ze is nog alleen ook! Wat een geluk! De duivel heeft vandaag een goede bui. Wat een geluk voor mij! En pech voor jou! Je zult de dag berouwen waarop je Baron Hardenkel hebt ontmoet!

MARIAN: *(op haar hoede, maar koeltjes)* En als ik geen trek heb om die dag te berouwen? *(Will is niet op dit antwoord voorbereid, en neemt maar een zo afschrikwekkend mogelijke pose aan)*

WILL: Yaaaahhhh!!

MARIAN: Wat doe je?

WILL: *(andere pose)* Yaa-haaa!!

MARIAN: Heb je er bezwaar tegen me uit te leggen wat je doet?

WILL: *(kortstondig uit zijn rol)* Wat? *(terug in de Hardenkel-houding)* Nou!!! Als je het dan speciaal wilt weten, zal ik het je vertellen. Ik, Baron Hardenkel sta op het punt een maagdelijk Saksisch bloempje te gaan plukken... Zeg je gebedje maar op! Want wie kan je nu nog redden?

MARIAN: Doe je best. Ik wacht.

WILL: *(helemaal uit zijn rol)* Je wacht? Waar wacht je op?

MARIAN: Toe maar. Je wilde toch bloempjes plukken. Nou, pluk dan.

WILL: *(verbijsterd)* ... Maar je moet je wel verzetten...

ROBIN: *(springt op open plek vanaf de andere kant)* Halt, jij Normandisch zwijn! Waag het niet deze schone maagd te bezoedelen. Met dit koude staal ga ik je in mootjes hakken!!

MARIAN: Laat hem maar komen. Ik red me wel.

ROBIN: *(snel)* Nee, het is echt geen moeite...

WILL: Saksische hond! Wie denk je dat je bent, dat je mij zomaar in de weg durft te lopen?

ROBIN: Jij, kip zonder kop! Mijn naam zal het laatste zijn wat jouw oren bereikt! Ik ben de legendarische... Robin Hood!

WILL: *(bedekt zijn gezicht)* Aaaarghhh!

ROBIN: Ja, begin maar vast te kruipen. En bid maar tot welke God jullie Normandische varkenskoppen ook hebben uitgekozen om te aanbidden... als jullie al een God hebben. Pak aan. PAK AAN! *(Will verdedigt zich tegen de slagen die Robin uitdeelt met zijn zwaard, en die geen van allen ook maar in de buurt van Will komen. Marian kijkt met een wrange glimlach toe)* Jij, walgelijke hellehond! *(Will schreeuwt als Robin zogenaamd de doodsklap toedient, uit het zicht van Marian. Will laat zich op de grond vallen)*

WILL: O, ik ben verslagen...

ROBIN: Het is gebeurd.

WILL: Het einde van mijn leven...

ROBIN: Gedaan.

WILL: Ik sterf...

ROBIN: Je bent dood. Ja! *(Will bekort de scène door dood te gaan. Robin draait zich om naar Marian)* Hij zal u niet meer lastigvallen, oh schone maagd.

MARIAN: Hij viel me helemaal niet lastig... Raakte me zelfs niet aan. Het enige wat hij deed was schreeuwen.

ROBIN: Ja. Heel beangstigend. En alweer was ik gedwongen een leven te nemen. Welliswaar een waardeloos Normandisch leven zonder enige betekenis, maar toch een leven.

MARIAN: Er zit geen bloed aan je zwaard.

ROBIN: Wat?

MARIAN: Er zit geen bloed aan je zwaard. Het is schoon.

ROBIN: *(kijkt snel naar zijn zwaard. Langzaam, alsof het een persoonlijke belediging betreft)* Wel allemachtig... *(tegen Marian)* Typisch Normandisch, nietwaar? Zelfs het bloed is kleurloos. *(bergt snel het zwaard weg)*

MARIAN: Nou, ik heb wel weer genoeg amusement gehad voor vandaag. Dank je wel, Roodkapje.

ROBIN: Robin.

MARIAN: Robin Kapje, ook goed. Tot ziens.

ROBIN: Maar ik kan je zomaar niet alleen laten vertrekken. Ik heb dat mooie halsje niet gered om het in het bos te laten afsnijden. *(Marian begint te lopen. Robin hobbelt achter haar aan)*

MARIAN: Ach, daar had ik me nu juist zo op verheugd. Hoe moet ik nu mijn mooie halsje laten afsnijden als jij steeds achter me aan hobbelt? Of mijn ogen laten uitsteken...

ROBIN: Prachtige ogen...

MARIAN: Of mijn hoofd af laten hakken...

ROBIN: Een schitterend hoofd...

MARIAN: *(draait zich om, trekt met een snelle beweging haar zwaard en wijst met de punt naar Robins borst)* Natuurlijk is het een schitterend hoofd. Het is namelijk een Normandisch hoofd. *(Marian duwt langzaam de verbijsterde Robin achteruit met haar zwaard)* Een waardeloze Normandische met een leven zonder betekenis en kleurloos bloed. Ik ben Normandisch. *(bij wijze van grote uitzondering weet Robin nu eens niets terug te zeggen. Hij staat letterlijk dom te kijken met een mond vol tanden. Plotseling komen vier boswachters, soldaten van de Koning, tevoorschijn. Riccon Nazei is hun leider. Vier lage levensvormen in uniform)*

RICCON: Staan blijven! *(Riccon buigt zich over het lichaam van Will terwijl de andere drie zich in een halve cirkel als wacht opstellen)* Zo zo zo... ik weet niet wie van jullie hem vermoord heeft, maar gaan jullie allebei maar mee. De Drost zal wel een beslissing nemen.

MARIAN: Ja, zeg, hoor eens. Ik ga nergens mee naartoe. Weten jullie wel wie ik ben? Ik ben Marian Harper, de hofdame van hare Majesteit Koningin Eleanor. *(Robin kijkt haar scherp aan. De boswachters vinden het een goeie grap)*

RICCON: Oh, ja... Neem ons niet kwalijk, Marian, we hadden je niet direct herkend. Maar het zal je plezier doen te zien dat we Koningin Eleanor bij ons hebben. Zeg eens goedendag, Eleanor.

SOLDAAT 1: Hallo.

SOLDAAT 2: En ik ben Helena van Troje. Laten we gezellig met z'n allen een keer een kopje thee drinken. *(de soldaten grinniken minachtend)*

RICCON: Waar wachten we eigenlijk op? Laten we dat meteen gaan doen. *(Marian zwaait haar zwaard in hun richting. Ze blijven staan)*

MARIAN: Ik waarschuw jullie. Jullie maken een gevaarlijke fout. *(Riccon en de soldaten trekken hun zwaarden)*

RICCON: Ik arresteer jullie in naam van de Drost van Nottingham en Nottinghamshire, in wiens bos jullie je nu zonder toestemming ophouden...

ROBIN: *(die tot nu toe te verbijsterd was voor woorden, schudt zijn hoofd)* Hoor eens, nu is het genoeg. Will? Will, sta eens op. Het is nu geen grapje meer... Will? *(Will blijft roerloos liggen. De soldaten kijken Riccon aan en stappen over het lichaam van Will; Robin en Marian insluitend. Robin grinnikt zwakjes)* Grapje... WILL?! Laat de Koninklijke boswachters zien dat je nog leeft, zodat ze ons niet zullen doden. Hoor eens, dit is belachelijk. Dat daar is mijn vriend Will Gamwell. We waren gewoon wat aan het jagen en toen... *(Riccon en de soldaten reageren met luide Ohhhh's en ah-ha's)*

MARIAN: Dat was nog eens een geniale inval.

RICCON: Gewoon wat aan het jagen op de dieren van de Koning! Nee, dan zullen we jullie toch maar niet arresteren.

ROBIN: Nee?

RICCON: Nee. We hangen jullie hier onmiddellijk op.

MARIAN: ik heb speciale koninklijke toestemming om te jagen.

RICCON: Je hebt speciale koninklijke toestemming om vleugeltjes te laten groeien en weg te vliegen.

ROBIN: Juist. We warden geacht van honger om te komen, of niet? Nou, als ik dan mijn buik niet mag vullen... *(trekt snel zijn zwaard)*... zal ik jullie maar villen! *(de soldaten blijven staan. Ze staan in een halve cirkel rond Robin en Marian, met hun rug naar Will toe)* Wie wil als eerste, dikke vrienden? Ik heb niet de hele

dag! *(de soldaten kijken elkaar onzeker aan)*

SOLDAAT 1: Wie gaat als eerste?

RICCON: *(blaft woedend)* Niemand van ons, sukkel! We vallen tegelijk aan. *(Will staat op, achter hen, zijn zwaard in de aanslag)*

ROBIN: Het werd tijd dat je je weer in het land der levenden begaf.

SOLDAAT 2: Probeer maar niet lollig te zijn, grapjas.

WILL: Sorry, Robin. Ik moest even van m'n kater bijkomen. *(de soldaten draaien zich geschrokken om)*

ROBIN: Hoe voel je je nu?

WILL: Uitgerust en klaar voor de strijd.

ROBIN: Dat komt goed uit. Het wordt tijd om de vette veestapel van de Koning wat uit te dunnen! *(Robin slaat toe en er volgt een strijd. Met groot gemak gaan hij en Marian Riccon en soldaat 1 en soldaat 2 te lijf, terwijl Will soldaat 3 voor zijn rekening neemt. Na een kort, hevig gevecht weet Marian soldaat 1 te verwonden en hij sleept zich weg. Soldaat 3 stort ter aarde en Will verwondt hem. Robin vecht aan een zijde tegen Riccon en aan de andere tegen soldaat 2. Riccon merkt op dat de strijd ongelijk eindigt)*

RICCON: Kom! *(hij en soldaat 2 haasten zich naar soldaat 3 en helpen hem weg te komen. Ze verdwijnen van het toneel. Will komt naast Robin staan en samen lachen ze de gevluchte vijand uit. Marian pakt haar pijl en boog bij elkaar)*

MARIAN: Jullie kunnen beter een goede eerstopplaats gaan zoeken in plaats van hier dom te blijven staan lachen. De Drost van Nottingham heeft een slechte reputatie.

ROBIN: Dat heeft uwe doorluchtige hofdame zeker in de wandelgangen gehoord?

MARIAN: Het is mijn advies. Je kunt het natuurlijk ook naast je neerleggen, Saksisch heerschap.

WILL: *(lacht)* Maar jij dan? Jij was ook niet bepaald aan het dansen met die soldaat.

MARIAN: *(glimlacht)* Gelukkig geloofden ze niet dat ik ben wie ik ben. En dat betekent... dat de enige naam die ze hebben... die van jou is, Will Gamwell. *(trionfantelijk verdwijnt ze, het bos in. Robin en Will kijken elkaar aan, niet langer geamuseerd. Het licht wordt gedimd)*

SCÈNE 2

(het bordes bij de ontvangsthal van het kasteel van Nottingham. Het bordes wordt ommuurd door een lage, stenen omheining. Hier ontvangt de Drost gasten, gevangenen en alle anderen. Hij regelt zijn zaakjes aan een lange eettafel... heel geschikt om zijn woede op te koelen, zoals hij vaak pleegt te doen. Er staan ook nog stoelen die omgegooid kunnen worden en een grote divan. De decoratie is miniem. Hooguit wat kandelaars en vaandels. Achterin bevindt zich de deur die toegang geeft tot de grote hal en het kasteel. Als het doek opgaat, is het later op dezelfde dag. De Drost, mager en havikachtig in zijn donkere kleding, ijsbeert rusteloos op en neer. Zijn alomtegenwoordige gast, de Bisschop Van Hereford, ligt zoals altijd op de divan, met veel bijgeluiden etend van een schaal fruit. Hij is behoorlijk gezet en behangen met veel sieraden. Zijn manier van doen en van spreken zijn steriel, geaffecteerd. Hilton, de vleierige vrouwelijke wacht van de Drost, staat bij de deur)

DROST: Wat is er mis met dit bordes? Waarom ziet het er niet uit? Uitgerekend nu Koning John komt en de belangrijkste plek van het kasteel... waar ik mijn gasten ontvang, ze amuseer, zaken met ze doe, ze vernietig... ziet er niet goed uit! Wat ik ook doe! Misschien is het te sober... wat meer wandkleden... Maar ik wil niet dat het er te druk uitziet. Is er soms iets verplaatst? Ik kan er mijn vinger niet opleggen!

BISSCHOP: Je maakt je veel te veel zorgen, mijn beste Drost. Ik zie de rauwe zenuwuiteinden zowat uit je slapen komen, wapperend als touwtjes in de wind. Ik heb dit al eens eerder gezien. Je gezicht loopt langzaam paars aan, de aderen gezwollen als een troep wolven op een lap vlees, terwijl de bloedvaten in je hals kronkelen, gelijk wormen na een regenbui. In Hereford hebben we daar een gezegde voor: 'Het enige dat heter is dan de hitte, is het vuur zelf.'

DROST: *(houdt op met ijsberen en staart hem een ogenblik aan)* En van wie hebt u die parel van wijsheid, geachte bisschop?

BISSCHOP: Ach, het is natuurlijk geen gezegde in de letterlijke betekenis van het woord, hoewel ik er zeker van ben het ooit ergens gehoord te hebben... misschien heb ik het zelf wel eens

gezegd... Wat ik bedoel is dit: het kan altijd erger. En daarom is het zaak dat we kalm blijven. Neem mij bijvoorbeeld. Zelfs bij de ergste stormen, overstromingen, vulkaanuitbarstingen... (*de Drost begint weer te ijsberen*)... en bezoeken van Koning John, die ik voor het gemak allemaal even samenvat onder de noemer grote natuurrampen, is mijn devies: loop er niet voor weg, maar ga de confrontatie aan...

DROST: Wat is er mis met deze ruimte?

BISSCHOP: ... Grijp hem bij zijn koninklijke kladden, om het zo maar eens te zeggen, kijk hem recht in de ogen en proclameer...

DROST: (*draait zich plotseling naar hem om*) JIJ bent het!!! Jij bent het, wat er mis is met deze ruimte!! Dat is het! Dat is het! O, wat ben ik blij dat ik er nu eindelijk achter ben!

BISSCHOP: (*kalm*) Zie je wel? Daar gaan ze weer. Die wanstaltige bloedvaten.

DROST: Kop dicht! Kop dicht, Hereford! Ik heb de bron van alle ellende gevonden.

BISSCHOP: Als kronkelende blauwe rupsen...

DROST: Alles hier is in orde. Het meubilair, de aankleding, niets mee aan de hand. Maar jij!!! Jij ligt daar altijd maar, woorden uitspuwend als giftig gas. Alsof je een getikte grootmoeder op bezoek hebt!

BISSCHOP: O, het bloed begint al te koken, het hoofd zwelt steeds verder op, totdat het, als een overrijpe meloen, geen andere keus meer heeft dan te exploderen. Pas dan hoef je je zorgen te gaan maken over hoe het er hier uit ziet, tenzij je aanneemt dat Koning John voorkeur heeft voor willekeurig door de ruimte geslingerde hersendeeltjes als decoratie in deze verder zo sobere ruimte... een gedachte die mij tegelijkertijd aantrekt en afstoot.

DROST: En leg dat fruit neer!! Dat smerige geslurp met die grote mond, je lijkt wel een obsceen beest dat op de oceaانبodem leeft!!

BISSCHOP: Ja, hoor eens... leg dan geen fruit op die schaal. (*Koning John komt achter hen op, via de deur. Hij is een kleine, veeleisende tiran met een zachte stem, die altijd superieur en licht geamuseerd klinkt*)

HILTON: Heer, de Ko...

DROST: Niet nu, Hilton!!

KONING: Is het fruit bedorven?

DROST: Rot op met je frui...!!!... *(hij draait zich snel om en bevriest als hij Koning John ziet. Haastig maakt hij een buiging)* Majesteit.

BISSCHOP: *(knikt)* Majesteit.

KONING: *(wandelt nonchalant door de ruimte)* Kom toch overeind, waarde Drost. Kom overeind en aanschouw rijkdom, roem... aanschouw je eigen kasteel. *(stilte)* Betrachtd geduld. Betrachtd tolerantie en begrip... daarin schuilt de ware wijsheid. Kunnen wij een vijand verslaan die we niet begrijpen? Ik dacht het niet. Net zomin als we het respect en de trouw verwerven van onze vrienden door tegen hen te schreeuwen en onze infantiele woedeaanvallen op hen uit te leven. *(schudt kort de hand van de bisschop en gaat in een stoel zitten, het fruit onderzoekend zonder ervan te eten)* Als je de mensen angst aanjaagt, wakker je hun gevoel voor zelfbehoud aan en, geloof me, er bestaat geen gevaarlijker ziekte onder het voetvolk dan dat. Ze zijn zo... zo gevoelig voor indrukken; soldaten, koks, boekhouders... klompen klei die wachten op de juiste handen om gekneet te worden. Maar het moeten wel gevoelige handen zijn, anders treden er misvormingen op. Met de juiste benadering, daarentegen, zijn ze bereid voor je te sterven. Met compleet vertrouwen in hun meester marcheren ze zonder met hun ogen te knippen de dood tegemoet.

DROST: Als zijne doorluchtige Majesteit ook maar een moment aanneemt dat ik die apen en zwijnen in mijn district in de watten ga leggen, begaat hij een droevige vergissing. Ik heb het al moeilijk genoeg me te beheersen en die bisschop niet een kopje kleiner te maken, dus praat me helemaal niet van vervloekte koks en boekhouders.

KONING: Jij zult je beschaafd moeten gedragen tegen de bisschop. Hereford maakt een belangrijk deel uit van mijn machtsgebied. Ik realiseer me natuurlijk dat een complete transformatie van temperament niet van het ene op het andere moment kan plaatsvinden. Je krijgt een week. En dan nu belangrijker zaken.

BISSCHOP: Zijn die er dan? *(de Koning en de bisschop lachen beleefd om dit grapje, tot grote ergernis van de Drost)*

KONING: Ja, ja... Nou en of er belangrijker zaken zijn. Neem bijvoorbeeld het innen van de belasting. Het lijkt erop dat we hier op lichte weerstand stuiten, heb ik dat goed?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto